

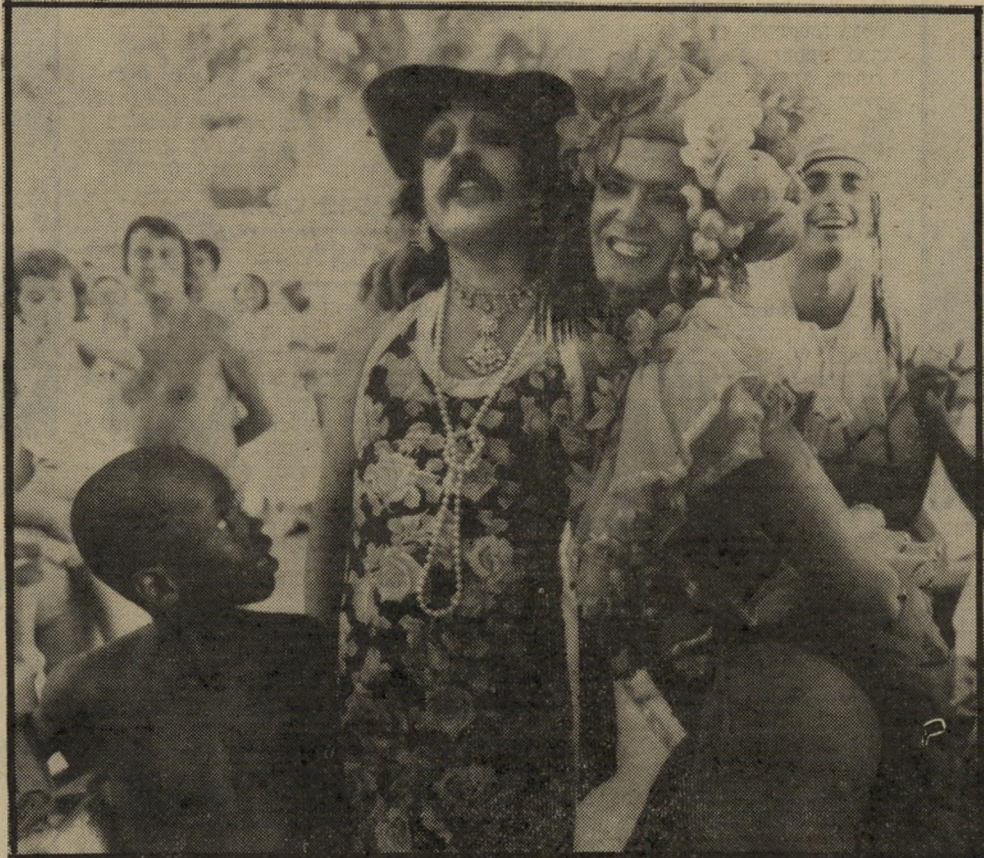
ישראל צילם ומדווח על אחד האירועים המוזרים בעולם

בשעות הערב הלכנו לישון ב- עיבראקה — המרכז הקהילתי הגדול של הקהילה היהודית. יהודי ריו יודעים, שבעור שלכל ברזילאי אחר יש עבודה רבה בהכנה לקראת ניבל, להם יש עבודה כפולה — לקבל ולארז את מאות הישראלים המגיעים ישר מהארץ הקדושה ל- ארץ הקפה. השולחנות הכיסאות מוצאים משיבצה אולמוז'ענק. על הריצפה ישנים, בתוך שקי שינה, כ-300 ישראלים. "אהלן איציק", "המולאטיות משגעות", "מצאתי מיסעדה זולה", הם השולטים בכל אחד מהאולמות.

היו שם כאלה שזו להם הפעם השניה או השלישית שהם מתייצבים בריו בחודש פברואר. אלה הם המומחים האמיתיים. הם מייצגים לאיזה בית-ספר לסמבה כדאי ללכת כדי לראות את ההכנות, היכן לבקר בריו, ואיך אפשר לנסוע בוול לערים סמוכות.

מי לא נורמאלי?

אך את העצה הטובה ביותר קיבלתי דווקא מישראל. אחד שאמר לי: "הקרניבל אמנם משהו עוד יותר משגע, אך היום לרחוב קופ קבנה, שלאורך חוף הים". לא הבנתי בדיוק למה הוא

קרניבל העלילים

מתכוון. הקרניבל עצמו היה צריך להתחיל רק למחרת. אבל כשבברזיל אומרים לך ללכת אתה הולך.

מתכננים את ההופעה שלהם ביום הגדול יחד עם זקנים חסרי-שיניים וכפופי-רגל — כולם בקצב המטרף של הסמבה.

תנו לאולמות הגדולים — בתי הספר לסמבה, שם מתכוננת ברזיל זיל כולה לארבעת ימי התחרות של הקרניבל. ילדים בני יומם

לשאלה שמגיעים במיוחד בחודש פברואר לריו, כדי לראות את הקרניבל. הברזילאים הגיזעיים אהבים יותר את הקרניבלים בערים אחרות, בבאהיה, שעל שפת-הים, או בסנטוס, ליד סאן פאולו — רק רחוק עד כמה שיותר מהתיירים האמריקאיים. ואולי אפילו מהתיירים הישראליים שמציפים גם הם את ריו דה ז'נרו בימי הקרניבל.

כשהגענו לברזיל, כמו כולם, דווקא בפברואר כדי לעבור את הקרניבל, חיפשנו את האחר, את השונה. ידידים מקומיים שלחו אר-

באותו זמן תקפו ארבעה אחרים אותי בחדר הסמוך. אני התעוררתי תי ומצאתי את עצמי על הריצפה, לרגלי המיטה. תחילה חשבתי ש- חלמתי חלום-בלהות ושנפלתי תוך כדי כך מהמיטה. ניסיתי לקום ואז הרגשתי פיתאום שמכים אר- תי באלות ובשרשרות בראש וב- גבי. ניסיתי להתנגד. אבל לא יכולתי לזוז. שניים מהם תפסו אותי חזק וריתקו אותי למקום. כך הם היכו אותי ללא-הפסק במשך כ- עשר דקות.

ברקאת היה הראשון שהתאושש. הוא נכנס אלי לחדר, וכשראה את המצב שלי, גרר אותי למיטה שלו. אני הייתי מגואל כולי בדם. די- ממת במיוחד מהראש וירקתי דם. במשך כל זמן התקיפה היו ש- נינו היהודים בחוריהם, אך הם פחדו לצאת. התוקפים פסחו על חדריהם ולא נגעו בהם. רק אחרי שהכל נגמר הם יצאו מהחדרים והעיקו אבובלנס ומיטרות.

מייד כשהשטורים הגיעו, הם שאלו אותי אם אני חושד במי- שהו. אמרתי להם שאני חושד ב- אלי אדיר ובגבריאלי גוזלן. אולם למרות שהם מתגוררים לא רחוק מאיתנו, המיטרה לא טרחה כלל לגשת אליהם לחדרים. כך קרה שאדיר נתגלה רק כמה שעות מאו- חר יותר, אחרי שאביד דם רב.

לדעתי, כל הסבל הזה היה נ- נע מאיתנו, אילו המיטרה הייתה פועלת כבר מזה זמן נגד הבריו- נים האלה. בקיץ האחרון התנפלו 15 אנשי יש על סטודנטים ערביים והיכו אותם. הוגשה תלונה במי- טרה, אך התיק נסגר. גם נשואת- האוניברסיטה גילתה אוזלת-יד. ב- שנת הלימודים שעברה היו כמה גילויי אלימות נגד סטודנטים ע- רביים. נגד התוקפים לא ננקטו כל צעדים.

עד כאן סיפורו של עומרי. בטכניון ובאוניברסיטת חיפה יש מיספר גדול יחסית של סטודנטים ערביים. כמה מהם תומכים באש"ף ודוגלים בהקמת מדינה דירלאומית תחת מדינת ישראל. אחרים רוצים בהקמת מדינה פל- סטינית עצמאית לצד מדינת ישראל. אנשי תנועת יש רוצים בסי- לוקם של סטודנטים ערביים. ל- דעתי, אין להם מקום באוניברסי- טה ישראלית. במאבק זה הם מק- בים לים תמיכה מתנועת קסטל שב- אוניברסיטה העברית, שבראשה עומד צחי הנגבי.

"אני קורא לסטודנטים בכל ה- אוניברסיטאות בארץ", אמר הנ- גבי, "להתאחד למאבק אחד, המ- אבק על כך שחל הסטודנטים יקיי- מו את חוקי-המדינה.

"עלינו לדאוג שלא ינשאו סיס- מות כגון, מוות לציונות וליהוד- דים' באוניברסיטאות, ושלא יהוב- לו אנדרטאות-זיכרון. זהו מאבק שכל סטודנט חייב להתגייס למע- נו."

מאבק זה הולך והופך אלים. הוא מופנה בעיקר נגד מנהיגי ציבור הסטודנטים הערביים. בחודשים האחרונים הותקפו סטודנטים ערביים כמה פעמים. אחד מהם הוא עומרי מוחמד, מז- כיר ההתאחדות הארצית של ה- סטודנטים הערביים, הולמד בטכ- ניון.

סטודנט אחר שהותקף הוא ג'אבלי פייצל. פייצל הוכה בעת הפגנת הימין, שהתקיימה באוני- ברסיטת-חיפה. "הייתה להם רשי- מה של סטודנטים ערביים", סיפר פייצל, "הם הסתובבו בשטח וחיפ- שו את האנשים שמופיעים ב- רשימה.

"כמה מהם ניגשו אלי ושאלו אותי אם אני פייצל. אני לא ידעתי כלל במה מדובר. אישרתי שזה אני, ועוד לפני שהספקתי לשאול אותם מה הם רוצים, הם התנפלו עלי והיכו אותי."

יוסי היימן

מוזרות, פאות מקוריות וצועעים את פניהם. החזיה של הגבר סימין חושפת חזה גברי. שטיר. בתמונה מימין: אחד ההומוסקסואלים שהתחפש לנימפה מעט בפיני הקהל. קרניבל העלילים שנולד לפני 12 שנה נערך בריו יום לפני הקרניבל הרגיל המפורסם.

משתתפי קרניבל ה- מוזרים מתייחסים אליו כמו אל הגם הלאומי של ההומוסקסואלים וה- קוקסינליים. לגביהם הלבוש הנשי אינו יוצא-דופן, וכדי להרגיש בקרניבל אמיתי הם לובשים תלבושות

החזה השעיר

